

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Благоевград , 21.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕВЕТИ СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и първи януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Търговско дело № 20201200900202 по описа за 2020 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ).

Образувано е въз основа на жалба, подадена от С.Г.В., ЕГН *****, на адрес: гр. Благоевград, ж.к.“А.“, бл. 22, вх. А, ет. 3, ап. 9, в качеството му на Председател на Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор“, насочена срещу Отказ № 20201116134735 от 17.11.2020г. на Агенция по вписванията към Търговския регистър, постановен по Заявление с вх. № 20201116134735 от 16.11.2020г.

С атакувания отказ е отказана първоначална регистрация в Търговския регистър към Агенцията по вписванията на заявеното за вписване Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор“.

С жалбата са наведени доводи срещу отказа на длъжностното лице по регистрацията, които по правната си същност съставляват оплаквания за неправилност и необоснованост, поради противоречие с материалния и процесуалния закон, поради което жалбоподателят моли съда да отмени същия, както и да задължи Агенцията по вписвания да извърши исканото вписване, по Заявление с вх. № 20201116134735 от 16.11.2020г., както и да присъди направените по делото разноски.

С жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на атакувания отказ, основани на

доводи за превратно и тенденциозно тълкуване на закона. Поддържа се, че същият е необоснован в частта му, в която длъжностното лице към АВ е приело че целите, които си е поставило сдружението са насочени срещу правата и законните интереси на гражданите на Р България, заради тяхното македонско самосъзнание и самоопределяне. В този смисъл поддържа се с жалбата незаконосъобразност на изводите на длъжностното лице към АВ на ТР в частта на отказа, в която е прието че целите на сдружението, съгласно чл. 18 ал.1 т. 1 от ЗЮЛНЦ, са в противоречие с чл. 44 ал.2 от Конституцията. Поддържа се с жалбата, че една от целите които сдружението си е поставило, е защитата на законните права и интереси на македонците, репресирани по време на комунистическия режим, заради тяхното македонско самосъзнание и самоопределение, както и заради дейността им в защита на правата и свободите на македонците в България“. С жалбата се поддържа, че неправилно в обжалвания отказ на длъжностното лице към АВ на ТР е тълкувана целта на сдружението, че се търси сдружаване не изобщо на репресираните от комунистическия режим в България, а само тези с „македонско самосъзнание и самоопределяне“.

Поддържа се още с жалбата, че никъде в устава на сдружението не е предвидено, че същото има за цел по какъвто и да е начин да участва в политически избори, в управлението на страната и други такива, които са цели характерни за политическите партии. Поддържа се в този смисъл, че образуваното сдружение не е с дейност, попадаща под забраната на чл. 44 ал. 2 от Конституцията на Р България, поради което в нарушение на материалния закон е отказана регистрацията му.

С жалбата се поддържа, че при постановяване на обжалвания отказ, длъжностното лице по регистрацията към АВ на ТР, не се е съобразило с приложеното към заявлението Решение от 28.05.2020г. на ЕСПЧ по Заявление с вх. № 23702/2015г. ВАСИЛЕВ и ОБЩСТВОТО НА РЕПРЕСИРАНИТЕ МАКЕДОНЦИ В БЪЛГАРИЯ, ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТЕРОР срещу БЪЛГАРИЯ, с което съдът е обявил че жалбата е допустима и че е налице нарушение на чл. 11 от Конвенцията за защита на правата на човека, като е осъдил държавата ответник да заплати на жалбоподателя обезщетение за неимуществени вреди. В цитираното решение е посочено, че „политическите дейности“, които са характерни само за политическите партии, по смисъла на чл. 12 § 2 са определени в чл. 11 § 3 от Конституцията. Прието е с цитираното решение, че сдружението чиято регистрация е отказана няма за цел извършването на политическа дейност и че отказа от регистрация представлява ограничение, както на неговото, така и на членовете му права на свободно сдружаване и следователно е налице нарушение на чл. 11 от Конвенцията.

С жалбата се поддържа, че съобразно установената практика на ВКС на РБ, решенията по регистрацията, постановено по охранителни производства не подлежат на отмяна по реда на чл. 303 ал.1 т. 7 от ГПК, поради което законно допустимо е подаването на ново заявление за вписване на идентични обстоятелства, по което следва да бъде съобразено и приложено цитираното решение на ЕСПЧ, във връзка с приложението на чл. 9 от ЕКПЧ/Определение № 102/27.02.2018г. на II т.о. на ВКС по т.д. № 549/2018г./.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото и взе предвид направените оплаквания с жалбата и мотивите на длъжностното лице по регистрацията към АВ на ТР в постановения отказ, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и насочена срещу акт, изрично обявен от закона за подлежащ на институционален съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, а атакувания отказ е законосъобразен.

От данните, съдържащите се в преписката, изпратена от Агенция по вписванията, се установява следното:

Със Заявление с вх.№20201116134735 от 16.11.2020г., подадено от настоящият жалбоподател- С.Г.В., на основание чл. 24 от ЗТРРЮЛНЦ е депозирано искане до Агенция по вписванията, Търговски регистър, за първоначална регистрация на Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор”.

Към заявлението са приложени следните писмени доказателства:

Протокол от учредително събрание на Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор”, подписано от седем физически лица учредители; Устав на Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор”, подписан от учредителите; образци от подписите и свидетелства за съдимост на лицата учредители и документ за внесена държавна такса и декларация по чл. 13 ал.4 от ЗТР.

С жалбата е приложено и Решение от 28.05.2020г. на ЕСПЧ по Заявление с вх. № 23702/2015г. ВАСИЛЕВ и ОБЩЕСТВОТО НА РЕПРЕСИРАНИТЕ МАКЕДОНЦИ В БЪЛГАРИЯ, ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТЕРОР срещу БЪЛГАРИЯ.

Въз основа на подаденото заявление и документите приложени към него, е постановен обжалваният Отказ № 20201116134735 от 17.11.2020г. на Агенция по вписванията към Търговския регистър.

За да откаже исканата регистрация на Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор”, длъжностното лице по регистрацията към АВ към ТР, е аргументирало своя отказ с това, че видно от представения Устав на сдружението, разкрива се несъответствие на целите с поставените от законодателят изисквания за дейност в частна полза, по смисъла на чл. 2 ал.1 от ЗЮЛНЦ. Така още в чл. 1 ал.1 от Устава, се предвижда членовете да могат да са всички граждани на Република България, но само заради своето „македонско самосъзнание и самоопределяне“.

Сочи се още в мотивите към постановения отказ, че основните цели на сдружението е защитата на правата и интересите на македонците, репресирани по време на комунистическия режим, „заради тяхното македонско самосъзнание и определяне, както и заради дейността им в защита на правата и свободите на македонците в България“, като се предвижда и опазване и популяризиране на „македонското културно и историческо наследство“. Поради изложеното извода е че се търси сдружаване не изобщо на репресираните от комунистическия режим в България, заради изявите им по македонския въпрос, а само тези с „македонско самосъзнание и самоопределяне.“

От мотивите на обжалвания отказ на длъжностното лице по регистрацията от АВ на ТР, че отказа е постановен и поради това, че в разпоредбата на чл. 2 ал.2 т. 10 от Устава, като средство за постигане на целите са визирани мероприятия, присъщи за дейността на класическата политическа партия, а според § 2 от ЗЮЛНЦ, организациите имащи за цел извършването на политическа дейност, се определят с отделен закон.

По изложените съображения и на основание чл. 24 ал. 1, във връзка с чл. 21 т. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, е бил постановен отказ за извършване на първоначална регистрация на Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор“, който е предмет на обжалване по настоящото дело.

ОС Благоевград, в настоящия състав приема, че постановеният отказ е валиден и допустим, а по съществото си и правилен и обоснован, поради следните аргументи от правна страна:

Съгласно чл. 19 от ЗТРРЮЛНЦ, заявленията за вписване, заличаване и обявяване, и актовете по чл. 14 се разглеждат от длъжностно лице по регистрацията по реда на постъпването им. Длъжностното лице по регистрацията се произнася по заявленията за вписване и за заличаване и по заявленията за обявяване на актове незабавно след изтичане на три работни дни от постъпването им в регистрите, освен ако със закон е предвидено друго. Заявленията за вписване на първоначална регистрация на търговци се разглеждат до края на следващия работен ден от постъпването им в търговския регистър, като произнасянето се извършва незабавно след разглеждане на заявлението, освен в случаите по чл. 22 ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ.

Съгласно чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ, длъжностното лице по регистрацията проверява дали: 1) е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред; 2) заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел; 3) заявлението изхожда от управомощено лице; 4) към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт; 5) съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона; 6) е представена декларация по чл. 13 ал. 4;

7) друго лице няма права върху фирмата или наименованието и те отговарят на изискванията на чл. 7 ал. 2 от Търговския закон при първоначално вписване или промяна на фирмата на търговец, съответно на чл. 7 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел при първоначално вписване или промяна на наименованието на юридическо лице с нестопанска цел; 8) документите, които по силата на закон се съставят с нотариално удостоверен подпис или с нотариално удостоверен подпис и съдържание, са въведени в базата данни на Информационната система по чл. 28б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, и дали представените документи съответстват на въведените данни за тях в Информационната система; 9) е платена дължимата държавна такса.

Съгласно чл. 22, длъжностното лице по регистрацията извършва в съответния срок по чл. 19 вписване или заличаване на вписването, съответно обявяване на представения акт, когато са налице предвидените в чл. 21 изисквания. Когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел, а когато е подадено заявление за регистрация на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел – на електронната страница на агенцията, не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в регистъра. В случаите, когато заявителят е посочил електронна поща, указанията се изпращат и на нея в срока по изречение второ. Заявителят може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец, определен с наредбата по чл. 31. Длъжностното лице постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени до изтичането на срока по чл. 19 ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

При съпоставка на данните по делото с цитираните разпоредби на ЗТРРЮЛНЦ, се установява следното:

Заявлението за вписване в ТР, регистрирано с вх. № 20201116134735 от 16.11.2020г., е подадено при спазване на предвидените за това форма и ред, от компетентното съгласно чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ лице. Заявеното първоначално регистриране на Сдружение с нестопанска цел „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор“, е обстоятелство подлежащо на вписване, съгласно чл. 18 ал. 1 от ЗЮЛНЦ, като такова вписване преди това не е извършвано; Към заявлението са приложени документи съгласно изискванията на закона.

По същество устава на сдружението представлява многостранен договор, с който учредителите създават Сдружението, съгласяват се с неговите цели и задачи, предмет на дейност и регламентират определени права и задължения, поради което уставът следва да бъде подписан от всички учредители и освен това същият следва да е в съответствие с решенията взети от учредителите на Сдружението по време на учредителното събрание.

Правото на свободно сдружаване е неотменимо право на всички граждани на Република България. Разпоредбата на чл. 12 ал. 1 от Конституцията на Република България предвижда, че сдруженията на гражданите служат за задоволяване и защита на техните интереси, а чл. 44 от Конституцията на РБ урежда, че гражданите могат свободно да се сдружават (ал. 1), забраняват се организации, чиято дейност е насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията, към разпалване на расова, национална, етническа или религиозна вражда, към нарушаване на правата и свободите на гражданите, както и организации, които създават тайни или военизирани структури, или се стремят да постигнат целите си чрез насилие (ал. 2), както и че законът определя организациите, които подлежат на регистрация, реда за тяхното прекратяване, както и взаимоотношенията им с държавата (ал. 3). На свой ред, чл. 57, ал. 1 и 2 от Конституцията императивно установяват, че основните права на гражданите са неотменими, както и че не се допуска злоупотреба с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява права или законни интереси на други. Цитираните конституционни текстове са в съответствие с прокламираните права на свобода на сдружаване в ЕКПЧ.

Настоящият състав на ОС Благоевград намира, че следва да бъдат споделени изводите на длъжностното лице по регистрация от АВ към ТР, постановило обжалвания отказ, че начина по който са формулирани, смисъла в който са употребени и вложеното съдържание в дефинираните цели на сдружението/чл. 2.1 от Устава/ и средствата за тяхното постигане /чл.3.3, чл. 3.10 от Устава/, разкрива несъответствието им с поставените от законодателя изисквания за дейност в частна полза по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗЮЛНЦ, каквато е приета в чл. 1 ал. 3 от Устава на сдружението „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор”.

Така в чл.1 ал. 2 от Устава се предвижда, че членове на сдружението могат да бъдат всички граждани на РБ, репресирани заради своето „македонско самосъзнание и самоопределение“....

Сред основните цели на сдружението съгласно чл. 2 ал. 1 т. 1 от Устава е посочена- „защита правата и законните интереси на македонците, репресирани по време на комунистическия режим *заради тяхното македонско самосъзнание и самоопределение*, както и заради дейността им в защита на *правата и свободите на македонците в България*“, а също така- „опазване и популяризиране на *македонското културно и историческо наследство*“/чл. 2 ал. 1 т. 2 от Устава).

Прието е целите на сдружението да се постигнат чрез- „...съхраняване, възстановяване и изграждането на паметници, свързани с *македонското минало и наследство*“/чл. 2 т. 2 пр. последно от Устава/; чрез „работа за защита *правата на македонците – жертви на репресии по време на комунистическия режим*“ /чл. 2 т. 3 от Устава/ и др.

Настоящият състав на ОС Благоевград намира, че приетите с чл. 2 ал. 1 цели от Устава на

Сдружение „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор”, приети в частна полза, категорично са в противоречие с установеното в разпоредбата на чл. 44 ал. 2 Конституцията на РБ, тъй като се предвижда извършването на „дейност, насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията“, каквато е изрично забранена с цитираната конституционна норма. Сред основните цели на сдружението е защитата на правата и интересите на македонците, репресирани по време на комунистическия режим, но „заради тяхното македонско самосъзнание и самоопределяне“, който признак е израз на разпалване на национална вражда, на етническа основа, в нарушение принципа на равенството на гражданите на РБ, поради което учредяването на такава организация е забранено.

Безспорно е от приетото в чл. 1 ал.2 от Устава на сдружението чиято регистрация е отказана, че членове на сдружението могат да бъдат само лицата- „репресирани заради своето македонско самосъзнание и самоопределение“..., което предполага сдружаването на етнически принцип, като съдът намира, че упражняването на правото на учредителите на процесното сдружение, при конкретните, предвидени в устава му условия, би се оказало реализирано в нарушение на правата и на законните интереси на останалите български граждани, несподелящи целите на сдружението и средствата за тяхното постигане, така както същите са залегнали и са декларирани в устройствения му акт. Изложеното подкрепя напълно извода, че с оглед на очертаните цели на сдружението, определящи за предмета на защита са не правата и законните интереси на македонците, репресирани по време на комунистическия режим изобщо, а защита само на тези от тях с „македонско самосъзнание и самоопределение“.

Отделно следва да се посочи, че въз основа на предвиденото в чл. 2 ал. 2 т. 10 от Устава, средства за постигане на целите чрез посочените мероприятия/организиране на митинги и демонстрации в рамките на закона/налага се извода, че се касае за дейности, присъщи за политическа партия, което не е допустимо по аргумент от § 2 от ПЗР на ЗЮЛНЦ. В тази част устава не отговаря на предписаното от закона съдържанието на устав, предвиден в чл. 3 ал. 2 ЗЮЛНЦ, във връзка с чл. 20 ЗЮЛНЦ, което е самостоятелно основание за отказ на заявената регистрация.

Атакувания отказ, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Водим от гореизложените съображения, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Отказ № 20201116134735 от 17.11.2020г. на Агенция по вписванията към Търговския регистър, постановен по Заявление с вх. № 20201116134735 от 16.11.2020г.

Решението на съда подлежи на обжалване, в 7 дневен срок от съобщението на страните,

пред АС София.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____